

El passat 22 de gener, onze mil persones, convocades pel grup ecologista GEN, sortirem al carrer, per dir "no més destrucció". Aquesta frase, lema de la massiva manifestació, es va convertir en un clam quan Cristòfol Guearau d'Arellano començà a llegir el manifest dalt s'Alamera. Hi érem tots; bé, quasi tots. Tota la societat eivissenca, a través de diferents col·lectius, entitats,

partits polítics, etcètera, hi va ser representada. Faltaven els de sempre, precisament els culpables que s'hagi arribat a aquesta situació.

Fent un poc d'història, des de dos mesos abans, arran de la concessió de la llicència al camp de golf a cala d'Hort, contra la qual tant havia lluitat el GEN, vérem que aquesta situació no podia continuar per més temps,

Tot Eivissa al carrer

La manifestació del 22-G serà recordada com una fita històrica en la mobilització dels eivissencs. (Foto: Vicent Marí.)

que calia mobilitzar la societat eivissenca perquè digués: prou!

Començava així l'organització d'una manifestació que, per tenir èxit, havia de ser massiva. No tan sols estava en perill cala d'Hort: tota l'illa estava, està encara, amenaçada.

Es va redactar un manifest i començaren les adhesions. Al final, més de setanta col·lectius havien donat suport a l'escrit. Una de les primeres institucions que s'havia expressat amb rotunditat contra el camp de golf a cala d'Hort fou l'Institut d'Estudis Eivissencs. Precisament, 22 anys abans, l'Institut havia dirigit la lluita per la defensa de ses Salines.

El 22-G suposa una fita en la història de les Pitiüses. Hi ha un abans i un després d'aquell dia. Per primera vegada en molts d'anys, ens vàrem fer sentir ben fort. Ara hem de demostrar que més d'onze mil persones no vàrem sortir al carrer per res. ■

J. A. RIERA

VICENT MARÍ